

5. ÅRGANG • FEBR. 1960

1

PHILISKOPET

Til PHILIPS gæster

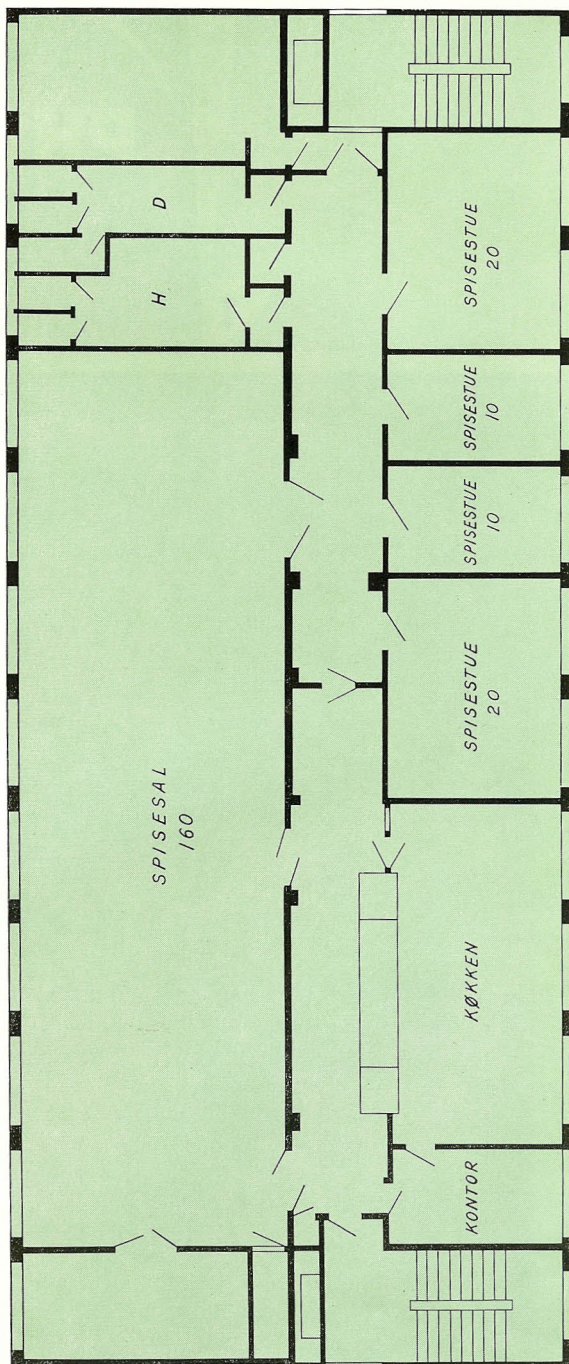
I ngensomhelst på Industrigården har de sidste måneder været i tvivl om, at der i mellembygningen mellem nord- og sydfløjen »for tiden« var håndværkere. Efter at vuggestuen og bedriftslægefunktionen var flyttet, blev førstesalen frigjort med henblik på indretningen af fem gæstelokaler af forskellig størrelse.

Det er først og fremmest tanken, at de mange gæster, der ser Public relations-programmet i foredragssalen skal kunne beværtes her.

Som det ses af tegningen, er der indrettet en spisesal med plads til 160 gæster, hvortil kommer 4 mindre lokaler, der tilsammen kan rumme 60 personer.

De nye lokaliteter er forlængst taget i brug under ledelse af fru Anne Bredahl.

Samtidig vil frk. Helga Dam i fremtiden helt kunne hellige sig driften af Industrigårdens markettenderi.

JORDEN RUNDT

– og afsted igen . . .

Regnskabschef Ole Roos, der var finansiell rådgiver i Indonesien, sidder nu som Philips-regnskabschef i Venezuelas hovedstad Caracas.

De ved, at borede man fra Danmark et hul tværs gennem jorden, kom man ud på New Zealand. Hvis man borede hullet en lille smule skævt, kunne man være heldig at ramme Indonesien – for det er også omme på den anden side af vor gamle klode.

Og det er der, vi skulle om i denne artikel.

Opmærksomme læsere af Philiskopet vil have lagt mærke til, at vi for to numre siden fortalte, hvordan Ole Roos strikkede sig en præmie til. Og i den forbindelse var det – næsten mellem linierne – nævnt, at Roos for tiden var hjemme på ferie efter et job i Indonesien.

Det var rigtigt – for Ole Roos er stukket af igen. Denne gang skal han – til en afveksling – kun den halve jordklode rundt.

Helt nøjagtigt sidder han formentlig i dette øjeblik ved sit skrivebord hos Philips i Venezuelas hovedstad Caracas som regnskabschef.

Bali er endnu på mange områder præget af ældgammel religion. Her er en række templer, hvori der dagligt ofres.

Det er næsten to år siden regnskabschefen forlod København – og det har for Ole Roos været to meget begivenhedsrige år. Via Holland gik rejsen til Javas hovedstad Djakarta til et job som finansiell rådgiver. Under opholdet på Java blev der mulighed for at stifte nærmere bekendtskab med det udstrakte indonesiske rige (bl. a. Bali, som De skal høre mere om), og efter halvandet års ophold, fortsatte Roos for hjemadgående over Singapore, Hong Kong, Tokio og Nordpolen til en tiltrængt ferie i Danmark. Herfra gik turen (forinden havde der dog været besøg i Holland og ferie på Mallorca) med fly til Boston, New York og derfra til Caracas.

Til Philiskopet har Ole Roos fortalt om sin mission i Indonesien, om sin nye stilling i Venezuela og om de perspektiver, der åbner sig for dygtige, sprogkyndige Philips-folk rundt om i verden, for Philips er – som enhver vil vide – et internationalt selskab.

Engang vil Indonesiens nyere historie formentlig blive nedskrevet – men næppe før denne nye nation har overvundet sine »børnesygdomme« – alle de mange vanskeligheder, som et udstrakt område, bestående af øer med mange forskellige folkeslag, skal igennem, før et folk, en fælles nation, fødes.

Forholdene i Indonesien er endnu i dag uoverskuelige. De indfødte har ønsket selv at tage hånd i hanke med udviklingen. - Det har enhver kunnet læse om i aviserne de sidste 2-3 år.

Et personaleblad er ikke stedet for politiske vurderinger af dette eller hint - bortset fra, at pladsen ikke tillader sligt.

I stedet lader vi Ole Roos fortælle Dem om nogle af sine oplevelser omme på den anden side jorden - og vi har bedt Ole Roos først lægge ud med en omtale af, hvad Indonesien i grunden er - for det vidste De ikke ret meget om, vel?

- Vistnok de færreste forestiller sig, at Indonesien - først og fremmest øerne Sumatra, Java, en del af Borneo og Celebes - tilsammen dækker et areal, der er tre gange så stort som Spanien eller - hvis nogen foretrækker det - fem gange så stort som Italien. Nøjagtig hvor mange indbyggere, der er i Indonesien, ved man ikke, men man regner med mellem 80 og 90 millioner, hvoraf mere end halvdelen bor på Java, der på den måde får en befolkningstæthed, der er lige så stor som Hollands. Regner vi afstanden ud fra den ene ende af Indonesien til den anden, når vi op omkring de 4000 kilometer.

Indonesien »hænger« så at sige under Ækvator, og det er ensbetydende med, at klimaet er varmt - endda temmelig varmt.

- Og nu Dem selv. Det var første gang, Philips sendte en skandinav den halve jordklode rundt for at løse en bestemt opgave?

- Forholdet var sådan siden slutningen af 1957, at den hollandske ledelse af Philips-fabrikkerne i Indonesien havde vanskeligt ved at begå sig i de nationaliseringsbestræbelser, der udfoldedes fra indonesisk-nationalistisk side. I januar 1958 overtoges administration og drift i en række ikke-indonesiske virksomheder af militærråd og arbejderrepræsentanter, men eftersom ledelsen af bl. a. Philips hidtil havde været på udenlandske hænder, var det nødvendigt for Philips at have et par folk, der kunne lempe overgangen, som senere har medført, at Philips - blandt andre - nu er blevet et rent indonesisk foretagende, hvori der ikke findes udlændinge.

Jeg fik en opfordring i januar 1958 til at påtage mig jobbet som finansiel rådgiver - og i februar samme år pakkede jeg kufferten og fløj til Javas hovedstad Djakarta, hvor jeg tilbragte 1½ år til august 1959.

- Som sagt er det ikke meningen her, fortsætter Ole Roos, at opstille en vurdering over Indonesiens muligheder som selvstændig stat - så lad mig indskrænke mig til at fastslå, at Indonesien - hvad enhver vil kunne forstå - har mødt mange vanskeligheder. De seneste bulletiner derudefra fastslår da også, at mangt og meget endnu er i støbeskeen. På den anden side er jeg ikke utilbøjelig til at tro, at indoneserne efterhånden kan blive den nation, de stræber efter - men de har mange vanskeligheder at slås med. Hele spørgsmålet om uddannelse og oplæring - altså spørgsmålet om skoler - skal løses.

De balinesiske kvinder kan med rette bære betegnelsen "Det stærke køn". De gør det grove, legemlige arbejde, f. eks. vejbygning og koralfiskeri, mens mændene ser til, at de gør arbejdet ordentligt, og iøvrigt har travlt med at pusle om deres kamphaner. Her ses ni balineserinder, der bærer tunge kurve med koraller på hovedet

På adskillige af de indonesiske øer findes aktive vulkaner, som de indfødte med mellemrum ofrer til for at holde i ro. Her har Ole Roos fotograferet vulkanen Bomo på Java. Krateret til venstre (det laveste) spyrr ild og lava nu og da.

Mens vi herhjemme ikke har vanskeligheder med at finde en læge, er der – som eksempel – kun een læge for hver 12.000 indbyggere i Indonesien. Det indonesiske rige er så udstrakt, at man i den ene ende har befolkningsgrupper, der lever på stenalterniveauet – mens befolkningen andre steder er højt kultiveret og betjener sig af en lang række af et moderne samfunds hjælpemidler. Føj dertil, at befolkningen er sammensat uhyre broget af både kinesere, muhammedanere og indonesere – så forstår man, at man ikke fra een dag til den næste stabler et moderne samfund på benene.

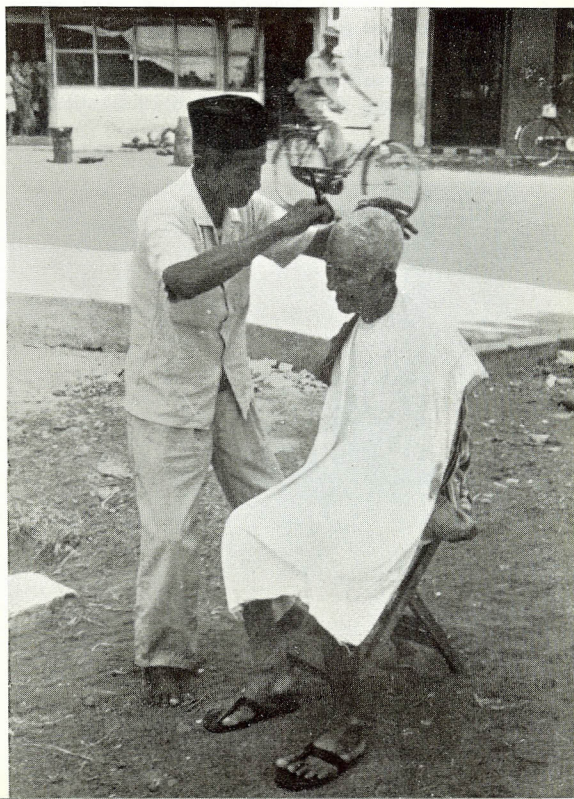
– Og Deres opgave?

– Som nævnt skulle jeg være finansiel rådgiver for Philips, der i Indonesien var ensbetydende med en medarbejderstab på ca. 700, hvoraf størsteparten befandt sig på Java, hvor også fabrikationen af glødelamper og radiomodtagere fandt sted.

Arbejderstaben var selvfølgelig indonesisk og – helt forskellig fra det, vi forstår ved arbejdere herhjemme. Det er meget svært for mig at forklare forskellen – men jeg tror næppe nogen på Philips fabrik i Jenagade ville bytte lige over.

— Så gerne, hr., saks over det hele? En ikke usædvanlig situation i gadebilledet i Djakarta. En indonesisk barber som denne har ikke store udgifter til husleje, lys, varme og elektricitet.

Nogen direkte sammenligning mellem priser og lønninger kan ikke finde sted, fordi levevilkårene er vidt forskellige. Men lad mig som eksempel nævne, at det påhvilede fabrikken dernede at sørge for uddeling af

Tæt ved hovedgaden i Djakarta kan man se dette billede af byens kvinder, der vasker tøj i en kanal.

visse fødevarer, bl. a. ris. Og det giver måske også en fornemmelse af de helt forskellige forhold, når jeg nævner, at en indonesisk arbejder må bruge en trediedel af sin indtægt til at købe ris for. Det kan lyde voldsomt, men dernede var kravene overhovedet ikke de samme, bl. a. kunne boligen i Djakarta være en hytte, og »indlagt vand« var et begreb, der indskrænkede sig til en flod eller kanal, der løb gennem byen, og som blev anvendt både til vask af tøj og af folkene selv. Til tider tjente den også andre, mindre hygiejniske formål.

Ole Roos overlod redaktionen fem store albums med fotografier til illustration af

artiklen. De fortæller bedre end ord om forholdene i Indonesien – og de afslører også, at Roos benyttede sin fritid til at se sig så meget omkring som overhovedet muligt.

– Mens I andre gik rundt herhjemme i fjor og knagfrøs, stod jeg en »vinterdag« i shorts og spyttede ned i en vulkan på Bali...

– ... det Bali, som vi kender fra Mads Lange, og som vel af de fleste opfattes som noget nær et paradis?

– Vist er der vidunderlig skønt på Bali – men om det er, hvad man efter almindelige begreber vil beskrive som et paradis, kan der nok sættes spørgsmålstegn ved – for af et paradis kræves så vidt jeg ved, at

Philips radiofabrik i Indonesien ligger i Bandoeng på Java. Ole Roos, der har taget dette og de andre billeder, har fået to indonesiske arbejdersker med i forgrunden. Som det vil ses af billedet, synes der at være gode udvidelsesmuligheder.

det flyder med mælk og honning ... og alt det der. Da jeg besøgte Bali led befolkningen (den er rundt regnet på een million) en del under følgerne af en fejlslagen høst.

Men bortset fra det - så var turen til Bali en vidunderlig oplevelse. Der er lige så skønt - og mere til - end ens fantasi har forestillet sig, og befolkningen er endnu mange steder netop så »paradisisk«, som man gerne vil have, den skal være.

Hvad mener De for eksempel om begrebet ærlighed? Man låste ikke sit hotelværelse af, når man forlod det - selv om »værelset« var en hytte, der lå blandt mange andre i en park, hvortil der var offentlig adgang. En tyv på Bali? Det vidste man simpelthen ikke, hvad var.

Balineserne er endnu stærkt præget af deres hindureligion - og de er det ikke for turisternes skyld. Man stiller endnu mad og drikke udenfor til guderne - og selv i noget så prosaisk som et autoværksted kan man finde et alter for hindu-guden.

- Og nu går turen vestpå - den halve jord rundt?

- Ja, lige efter nytår lander jeg pr. jet-fly i Venezuelas hovedstad Caracas - og der regner jeg med at blive i tre år.

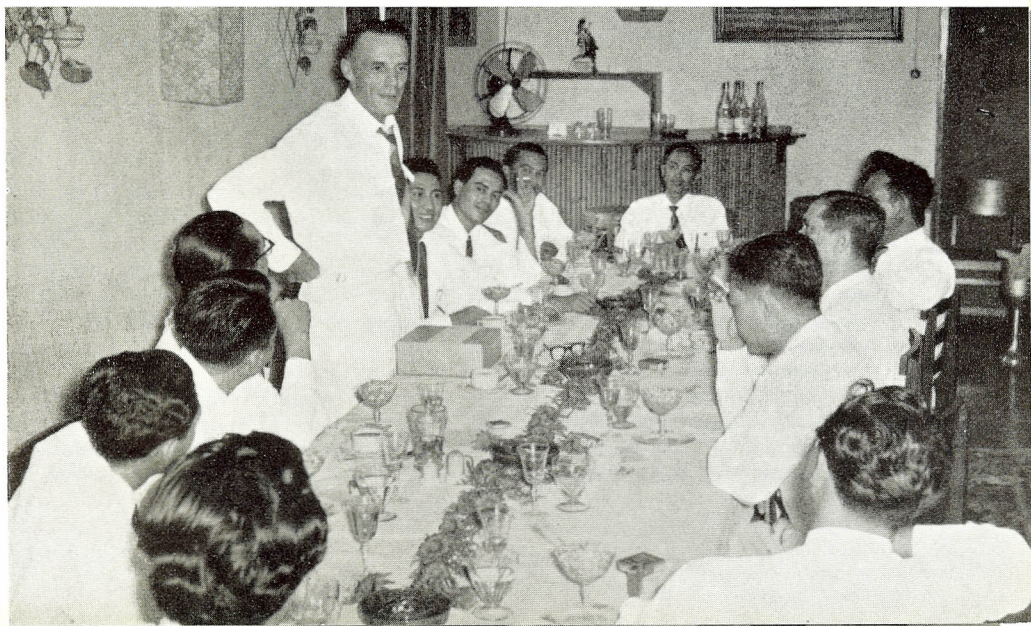
Da Ole Roos skulle rejse efter halvandet års ophold i Djakarta, holdt hans nærmeste medarbejdere en afskedsfest for ham. Ole Roos takker her - på engelsk - bl. a. for den gave, han fik overrakt til minde om opholdet. Påklædningen er sædvanlig på Java: tropetøj.

Jobbet er stadig administrativt - men hvad det nærmere indebærer, vil fremtiden vise. Een ting ved jeg, nemlig at markedet er frit i Venezuela, og at konkurrencen er meget stor. Så der bliver nok at se til.

Halvandet år i Indonesien - og nu tre år i Sydamerika ... det er noget ganske nyt, at en dansk Philips-mand på den vis farer jorden hele og halve gange rundt. Om dette siger Ole Roos til sidst:

- At jeg kom til Indonesien skyldtes overvejende specielle forhold - nemlig de nationale samt mit kendskab til hollandsk. At jeg derimod nu stikker af til den anden side af kloden, rummer måske for andre visse perspektiver, som nok kan interessere Philips-folk, der gerne vil vide lidt om mulighederne for at komme ud i verden - for Philips.

Jeg er blevet bestyrket i min opfattelse af, at specialister inden for et eller andet område - og jeg tænker her først og fremmest på folk fra administrationen - meget vel kan tænkes fremover at få tilbudt interessante stillinger i lande, hvor man hidtil har benyttet sig af folk, der var udsendt fra Eindhoven. Foruden rent faglige kvalifikationer vil det naturligvis være en betingelse, at man er sprogkyndig - og at forholdene iøvrigt er sådan, at der er brug for ens arbejdskraft i det pågældende land - og at man kan undværes herhjemme.

Det strømmer ind med **SLANG**

Men kun fra Industrigården.

— Vi efterlyser slangudtryk fra fabrikken.

Til at konstruere slangudtryk hører der i hvert fald fantasi - hvilket bl. a. folkene i Repax har - plus et par stykker mere, der med direkte anledning i vor artikel i sidste nummer om slangudtryk har forsynet redaktionen med endnu en række perler.

Fælles for de hidtidige bidragydere er, at de alle er på Industrigården. Vi har ikke hørt så meget som antydningen af slang fra fabrikken.

Fy!

Men til næste nummer håber vi at være druknet i udtryk ... fra fabrikken.

Ophavsmanden til det hele, værkfører Olsen i Repax, meldte sig igen - og han bød på et stykke »Flæskesvær«.

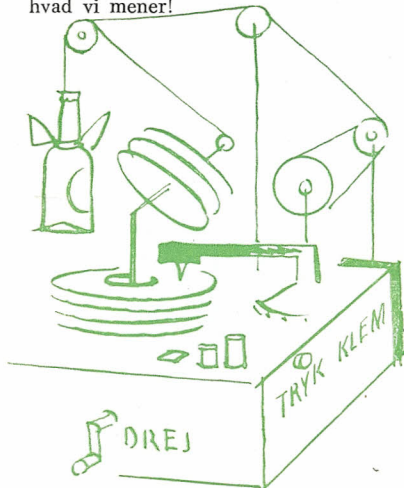
Os bekendt har Olsen ikke husdyrhold - og en nærmere prøve på det »flæskesvær«, han udleverede, bragte for dagens lys, at »flæskesvær« hører hjemme i en båndoptager. (Nu ingen spydigheder i retning af: Nåh, det er derfor den lyder sådan). Og helt præcist: Det er den bremsebelægning, man anvender i en båndoptager.

For nogle måneder siden bragte elapparat-gruppen et nyt strygejern på markedet - og nu meldes det (det er Olsen igen), at vi også engang har haft en brødrister.

Den havde kodebetegnelsen BDK 545, var en Fanfare-model og fik sit tilnavn, fordi højttalergitteret var anbragt øverst i denne modtager.

Samme forfatter (Olsen) har adskillige gange haft fingre i en Storm P.-skifter - der ikke hedder sådan, fordi Olsen havde den under behandling, men simpelthen fordi denne pladeskifters konstruktion var noget henad det storm p'ske - hvis De forstår, hvad vi mener!

Pap-sugeren, næh, slet ikke PAPs kasserer, der er ved at kræve kontingent op – men den rejseradio, som for et årstid siden var på markedet, og hvis kabinet »vistnok« havde en forbindelse med begrebet pap. Om »sugeren« havde nogen forbindelse med, at denne modtager ikke var vanvittig økonomisk, men havde en tilbøjelighed til at »suge« strøm af batteriet – det skal vi lade være usagt.

Det foreløbig sidste bidrag (der kommer forhåbentlig flere) fra værkfører Olsen, er »Beauty Box«, som er identisk med en båndoptagermodel, for Majoren kom til.

En Beauty Box – siger de, der har forstand på det – er en kuffertlignende taske, som fortrinsvis mannequiner bruger. Hvorfor? Fordi der kan være et par hundrede ting mere (end ellers i dametasker) i en Beauty Box. Så når De næste gang møder et kvindeligt væsen med en »Beauty Box«,

kan den både indeholde de for en dametaske karakteristiske ting eller de for en båndoptagers funktion nødvendige dele.

Hvilket nok i antal skal vise sig at være omtrent det samme.

K. Prip var engang i reservedelslageret i Repax. (Nu belysningsafdelingen). Fra den tid husker Prip udtrykkene »knallertværk« (motoren til det første lp-værk i Philigram'en), »badekar« – eller bundkar – der er en kassette til en Philigram AG2004 – og endelig »en buket blomster«, der er en

håndfuld højspændingsledninger med holder i den ene ende til anbringelse i fjernsyn. Og det ligner faktisk en buket blomster.

B. Stistrup fra foredragssalen snakkede en dag om »Brevduen« – som viste sig at være en forlængst glemt radiomodtager (Symfoni), hvis konstruktion ikke helt tilfredsstillende vore kunder og derfor – som en brevdue – fløj frem og tilbage til og fra Repax.

Som ingen af den grund fandt på at kalde »Dueslaget«.

Lagerchef Paul Schröder meldte sig også som bidragsyder – først og fremmest med en række slang-udtryk fra den Philips'ske bilpark.

En folkevogn – det er et folkehyl. Og en let bedagert Chevrolet går under betegnelsen »Theobald«. En anden vogn – en Ford Thames – hedder drivhuset og en fjerde bil »Klodsens«.

Hvis vi bevæger os fra grænsen af slangudtrykkene over i til- og øgenavnene, har kørselsafdelingen en lang række at byde på: Plysser, Glas-Hansen, Calypso, Guldknappen, Dampetten, Onkel Sam, »En Sofie med spejl«, Søren Poppedreng, Kærnehuset, Phiselbach, Auto-Hansen, Foskaneren, Hattenålen, Krølle og – som det sidste, der skal nævnes her – Hjortens flugt.

Her standser vi denne gang. Men som sagt tager vi gerne tråden op i det næste nummer – men betingelsen for den strøm af slangudtryk, vi forventer at kunne publicere, må være, at det er slangudtryk – altså fortrinsvis øgenavne på ting eller genstande. Deciderede øgenavne (altså person-tilnavne) tør vi ikke bringe for ikke at komme i karambolage med injurie-lovgivningen.

ARBEJDS- ANALYSE

En fysioterapeut fra polioforeningen har undersøgt forskellige arbejdsbevægelser på fabrikken med henblik på erhvervshemmedes beskæftigelse.

Udfører De Deres arbejde stående eller siddende? Skal De knæle eller sidde på hug? Skal De nå gulvet fra siddende stilling? Skal De fortrinsvis anvende armbevægelser til Deres arbejde?

Disse og mange andre lignende spørgsmål er i løbet af de sidste måneder stillet en lang række Philips-medarbejdere på fabrikken af fysioterapeut, frk **Ellen Poulsen** fra Landsforeningen mod Børnelammelses forsknings- og behandlingsinstitut i Hellerup.

★

- Nogen direkte forbindelse mellem Philips og børnelammelse er der selvfølgelig ikke, siger frk. Poulsen og fortsætter:

Sagen er, at vi på polioinstituttet har indledt en række undersøgelser, hvis resultat gerne skulle blive til hjælp ved placeringen af erhvervshemmede i erhvervslivet. Tidligere har man søgt at løse problemet med de erhvervshemmedes beskæftigelse ved at oprette specielle virksomheder, men af flere grunde er denne løsning ikke særlig god. Derfor ønsker vi nu at undersøge, hvilke krav forskellige former for arbejde egentlig stiller til deres udøvere, så vi på bedst mulig måde kan vejlede invaliderede i deres valg af egnet erhverv.

Vi foretager en såkaldt arbejdsanalyse. Det vil sige, at man på arbejdsstedet måler og noterer de maksimale og gennemsnitlige krav, der stilles til den normale og velopøvede arbejder. Der er mange ting at tage i betragtning ved en sådan undersøgelse, og for blot at tage nogle af dem kan jeg nævne, at vi f. eks. måler udstrækningen af en bestemt arbejdsbevægelse, undersøger, hvor længe en bestemt arbejdsstilling holdes, og hvor mange gange i minuttet, timen eller pr. arbejdsdag en bestemt bevægelse foretages. Desuden undersøger vi ved hjælp af specielle måleinstrumenter, hvor mange

kalorier der bruges ved de forskellige former for arbejde, og hvilke muskler der anvendes i de enkelte arbejdsbevægelser.

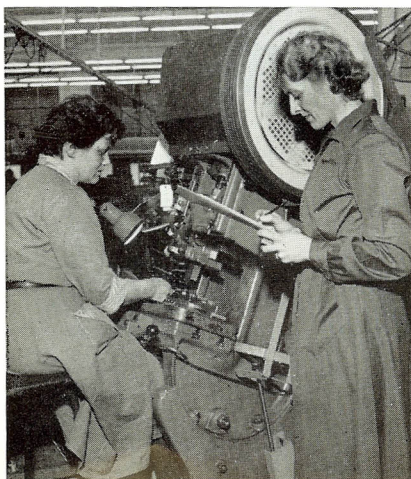
Foruden disse rent praktiske arbejdsforhold er der naturligvis en del andre ting at tage i betragtning, f. eks. om arbejdet foregår i rum med kulde, fugtighed, hede o.s.v. Det er klart, at man ikke kan anbringe et menneske, der f. eks. lider af gigt, i et fugtigt eller koldt lokale.

Vor undersøgelse hos Philips er for øvrigt den første, vi foretager uden for polioinstituttet, ja så vidt vides er det den første af sin art i Europa. Hvis denne undersøgelse giver det ønskede resultat, er det meningen, at Landsforeningen vil fortsætte med nye undersøgelser inden for andre industri-, handels- og håndværksskikkelser.

Når vi får gennemarbejdet det indsamlede stof, skulle vi have gode muligheder for at vurdere, hvilke krav der stilles i de forskellige erhvervsgrene, og ved en sammenligning med de målinger, vi foretager på polioinstituttet i Hellerup, og som viser, hvor meget de arbejdshemmede kan præstere, skulle vi være i stand til at henvise de erhvervshemmede til netop de stillinger, hvor de passer bedst.

Under mit arbejde hos Philips har jeg først og fremmest set på forskellige arbejdsstillinger, og derudover har jeg spurgt mig for hos medarbejderne, og jeg må sige, at jeg overalt har fået en god modtagelse. Såvel mine spørgsmål som mine målinger er blevet mødt med ubetinget velvilje fra alle.

Frk. Ellen Poulsen (til højre) får svar på sine spørgsmål af fru Erika Bendixen, Metalvareafdelingen.

TRE LYS-ingeniører vandt præmier

Tre medarbejdere i belysningsafdelingen, Egon Jensen, B. O. Møller og L. Aagaard, vandt i international Philips lys-konkurrence.

For anden gang er der på international basis afholdt en konkurrence mellem medarbejdere i alverdens Philips-selskaber om »Det mest interessante projekt« inden for lysgrupperne.

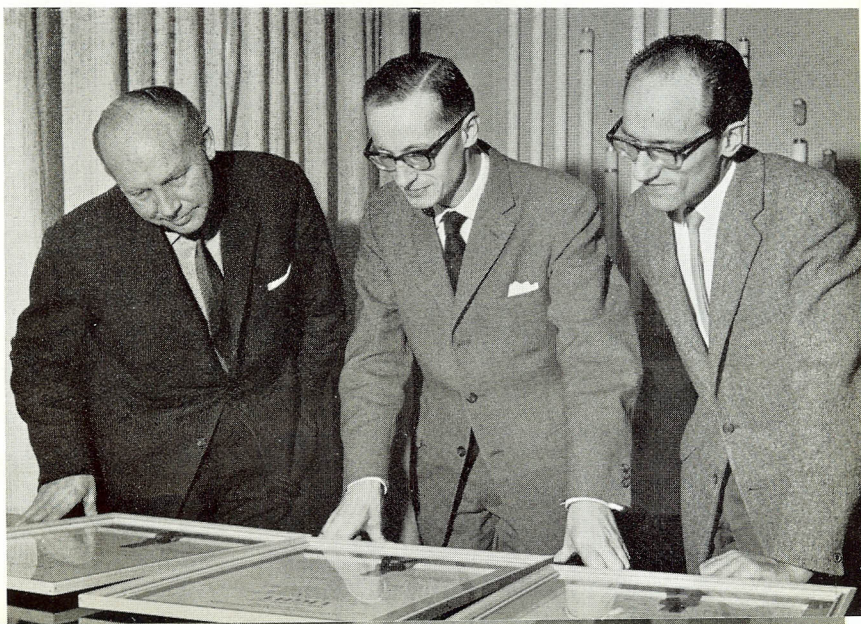
Blandt de lande, der hjemførte præmier og diplomer, var Danmark, hvis Philips-lysgruppe blev repræsenteret af d'herre ingeniører Egon Jensen og B. O. Møller, der i fællesskab havde indsendt et projekt omfattende udvikling og konstruktion af gadebelysningsarmaturer, samt af ingeniør Leiff Aagaard, der havde indsendt beskrivelse af projekteringen af belysningen i en række nyopførte skoler.

Egon Jensen og B. O. Møller fik en 1. præmie for deres projekt, og Leiff Aagaard modtog et diplom for sit.

Foruden det imponerende diplom, der nu pryder de tre vinderes kontorer på Industrigården, fulgte som selve præmien hollandske akvareller.

Her er Egon Jensens og B. O. Møllers diplom med laksegl og bedømmelseskomiteens underskrift.
Leiff Aagaards diplom er tilsvarende.

Tre diplomer og
tre diplom-vindere.
Fra venstre:
Leiff Aagaard,
Egon Jensen og
B. O. Møller.

På'en igen

**Munter morgenstemning på fabrikken,
da radioen aflagde besøg.**

Radioens populære mandag-morgen-udsendelse »På'en igen« kom den 28. december fra Philips, nærmere betegnet fabrikkens kantine.

Udsendelsen starter som bekendt kl. 6.15, men dette tidlige tidspunkt havde ikke taget modet fra Philips-medarbejderne, der mødte op i så stort tal, at der ikke var siddeplads til alle. Og så var det endda første arbejdsdag efter jul.

Philips havde inviteret medarbejderne på kaffe og friske rundstykker, og hele programmet blev afviklet under livligt bifald fra det morgenfriske publikum.

Volmer Sørensen underholder sig med Chr. Arhoff. > På forsidebilledet, hvor de herrer også ses, får de varm mælk af en lille pige, Kirsten Petersen, fra Nürnberggade, der som den første — som led i en konkurrence — mødte op med en termoflaske med varm mælk.

Frk. Emmy Schou vandt 175 kroner ved hjælp af sin gode hukommelse. Volmer Sørensen nævnte i rivende fart 18 lande rundt om i verden, og frk. Schou skulle derefter skrive dem. Hun huskede dem alle, hvilket er en nydelig rekord, idet ingen tidligere er nået højere end til 15.

Erik V. Nielsen, PA,
forlystede med
"I can't give you
anything but
love".

Lis Adelward afslutter udsendelsen
med programmets "slagsang":
"Skidt med det hele ..."

FEM - der takker

Da jeg desværre ikke nåede at få takket alle for den usædvanlig smukke gave, man glædede mig med ved min afsked, beder jeg på denne måde alle modtage min inderligste tak.

Ejner Juhl.

Jeg beder alle, der glædede mig på jubilæumsdagen, herigennem modtage min hjerteligste tak.

Det var en dejlig dag, og den vil fremover stå for mig som et godt minde.

Otto Jørgensen.

Min hjerteligste tak til alle, der viste mig opmærksomhed ved min fratræden fra Postafdelingen.

Marie Jespersen.

Hjertelig tak for venlig opmærksomhed ved vore jubilæer.

H. Luther. E. Glisbo.

25 ÅR

Den 18. december festedes der på fabrikken for den sidste 25-års jubilær i 1959, specialarbejder Jens Damkjær. Egentlig skulle jubilæet først have været afholdt den 22. december, men af praktiske grunde havde man valgt at skyde det fire dage frem. Jens Damkjær ses her med nogle af sine gaver.

1 + 5 i 1960

I løbet af 1960 vil yderligere 5 medarbejdere passere 25-års dagen for deres ansættelse hos Philips – og en medarbejder, gruppeleder Carl Fr. Schmidt kan endog fejre 30-års jubilæum den 22. april.

De fem 25-års jubilærer er:

28. april lagerassistent Børge Sørensen.

1. juni direktør Sv. A. Chr. Pedersen.

31. juli mester S. A. Christensen.

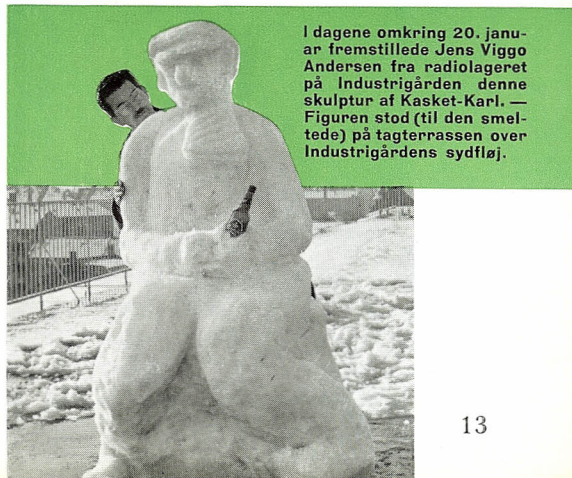
18. nov. assistent Lise Wortmann.

12. dec. specialarbejder Erik Michelsen.

NY SVEND

Den 5. december festede man i Repax for Bent Christensen, der er blevet udlært som radiomekaniker. På billedet lykønskes den nye svend af overingeniør Verner H. Mørch, mens værkførererne J. Ibsen (tv.) og W. Olsen (i midten) ser til.

I dagene omkring 20. januar fremstillede Jens Viggo Andersen fra radiolageret på Industrigården denne skulptur af Kasket-Karl. — Figuren stod (til den smeltede) på tagterrassen over Industrigårdens sydløjt.

PLETFJERNING - 2600 kr.

Og en række andre idekasse-forslag, der er belønnet

Fjernsynstekniker Volmer Mørkov Christiansen, Repax, har modtaget det største beløb, der nogensinde er udbetalt herhjemme for at fjerne pletter - nemlig to gange 1300 kr.

De rare 2600 kr. er ikke udbetalt, fordi Mørkov Christiansen har fundet på et nyt universal-pletfjerningsmiddel K5p, X-17, eller hvad den slags præparater hedder - og det har heller ikke noget at gøre med Farmaceuten.

Men derimod med fjernsyn.

På de billedrør, vi herhjemme modtager fra Holland, hvor de er fremstillet, har nu og da været såkaldte syrepletter. Disse pletter var til gene og medførte, at man undertiden måtte tage et fjernsyn retur og dernæst have omkostninger ved at afmontere billedrøret og returnere det til Holland.

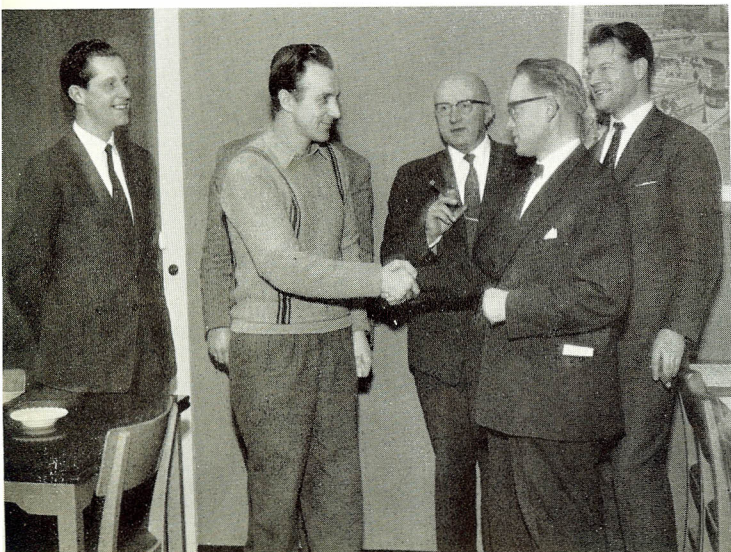
Mørkov Christiansens ide bestod i at finde på en speciel slibemetode, der fjernede syrepletterne, og eftersom der her var tale om en direkte besparelse, trådte idekasse-udregnerne i funktion og beregnede Mørkov Christiansens ide til en værdi af 2600 kr. - hvoraf halvdelen udbetaltes nu og resten til april, når man har endeligt overblik over besparelsen.

Idemanden selv havde nok en fornemmelse af, at hans forslag var blevet godkendt af idekasseudvalget på Industrigården, der har afdelingschef A. Echart som formand - men Mørkov Christiansen havde slet ikke forestillet sig, at hans Columbus-æg kunne indbringe så meget.

Den første check blev overrakt ved en højtidelighed lige før jul, og efter hvad Mørkov Christiansen fortalte, da han var kommet sig af forbavnelsen, skal slibe-ideens mange rare kroner omsættes til bl. a. et oliefyr. For derved, siger han, kommer pengene til at varme masser af gange.

Fem fra fabrikken

Også idekasseudvalget på fabrikken har været i funktion. Fru Jytte Emmy Andersen, UA, har fået 255 kr. for en stopanordning til en vinkeldorn. Arvid Jørgensen, E, har fået 90 kr. for et forslag til ændring af køkkenets brødmaskine. Erik Andersen, Lampe, fik 200 kr. (og har før fået 230 kr. for den samme ide) for et forslag om at spare materialer ved lampe-pakkemaskinen. Karsten Bjørnholt, L, har modtaget 30 kr. for en ide om en bærerem til en Portalet, og endelig har Poul Juel, L, fået 30 kr. for et forslag til et blikfang.

Den meget glade Volmer Mørkov Christiansen trykkes i hånden af A. Echart. Imellem giver og modtager står overingenlør Verner H. Mørch, yderst til venstre værkfører J. Ibsen fra Repax og yderst til højre afdelingschef T. Askerud, Electronica.

INGENIØR

pr. korrespondance...

En virkelig bedrift af Kaj Ebbe Perlsø fra fabrikkens laboratorium, der har bestået eksamen som svensk läroverksingenjör.

Enhver, der en gang imellem har fulgt med i aviserne, vil have mødt artikler - lange artikler - der fortæller om den teknikermangel, der snart er inden for alle fag, som har behov for teknikere. Herhjemme uddannes på kraft bl. a. ingeniører - teknikum- og civilingeniører - men for få.

I en række af vore nabolande - f. eks. Sverige og Tyskland - er interessen for teknik betydelig større end her. Der uddannes mange flere teknikere, og der er på forskellig vis skabt mulighed for lettere adgang til studierne.

I Sverige - til eksempel - kan man blive ingeniør pr. korrespondance. Det er en uddannelsesform, som andre end svenskerne har fundet velegnet - og som den formentlig første dansker har en Philips-medarbejder, Kaj Ebbe Perlsø fra fabrikkens laboratorium, før jul bestået eksamen i teleteknik og har nu ret til at kalde sig »läroverksingenjör«.

★

Det lyder måske umiddelbart ikke af så meget - men ikke desto mindre er det en bedrift, Perlsø har udført. På fem år har han pløjet sig igennem 900 undervisningsbreve fra Hermods korrespondanceinstitut. Og eftersom hvert brev bestod af 20 sider, løber disse 900 breve op i 18.000 sider, hvortil kommer en mængde faglitteratur, som det var nødvendigt at fordybe sig i for at løse de opgaver, der blev stillet.

Prisen? Den kan gøres op i kroner, og så er det ca. 7500 kr., som studiet har kostet, og den kan også gøres op i en række afsavn. Ingen andre fritidsinteresser, ingen ferier - kun læsning og atter læsning. Og så - som Perlsø kalder det - en desperat slutspurt ved den mundtlige eksamen i Stockholm.

Kaj Ebbe Perlsø.

- Vi var 18, der begyndte på studiet, og 14 af os gik op til eksamen. Nøjagtig halvdelen - det er syv - kom igennem. Det er en dumpeprocent på 50.

- Hvordan kommer man på den tanke, at man vil være svensk ingeniør?

- Det startede allerede i 1942, da jeg begyndte at studere på Polyteknisk Lærestalt. Men på grund af besættelsen måtte jeg opgave at fortsætte ad den vej. I 1951 kom jeg til Philips, og i november 1954 startede jeg med studiet - pr. korrespondance. Ved beslutningen tog jeg min kone med på råd, for vi var begge klar over, at det ville blive hårdt, og hun har trofast støttet mig gennem studietiden. Ellers var det heller ikke gået.

- Og nu er De teletekniker. Hvad dækker den titel?

- Vel nærmest det danske teknikum-studium, men foruden kundskaber i radio og fjernsyn rummede det svenske studium en hel del om telekommunikation.

- Tør man formode, at De er færdig med at læse?

- Næh. Men det skal indrømmes, at nu skal alt det indhentes, som er blevet forsvundet i de fem år. Både familien, huset og mine »normale« fritidsinteresser skal plejes - og så skal jeg have en forsvarlig ferie. Men når der så er kommet skik på tingene, tror jeg nok, jeg fortsætter med et kursus - også pr. korrespondance - i servoteknik. Det er noget, man vil få brug for i fremtiden.

PERSONALE NYT

INDUSTRIGÅRDEN

Avancementer

Chauffør Th. Bjørnskov Jensen, kørselsafd., ¹/₁₀ — aspirant Ulla Jensen, afd. musik, ³/₁₂ — ekspedient Jan Ib Nielsen, comm.lager, ²⁰/₁₂ — ekspedient Erik Henriksen, comm.lager, ⁸/₁.

Ansættelser

Ekspedient Bengt Jønsson, Repax, ¹⁰/₁₀ — chauffør Arne Kristensen, kørsel, ¹²/₁₀ — volontør Arne Fuglholt Olsen, ¹²/₁₀ — ekspedient Bjarne Cecil Krabbenhøft, Repax, ¹²/₁₀ — korrespondent Birthe Jensen, rør- og komp., ²⁰/₁₀ — ekspedient Jørgen Peippo, comm.lager, ²⁴/₁₀ — undermester Paul Jacobsen, mont.belysn., ¹/₁₁ — assistent Hans Hansen, elapp., ¹/₁₁ — ingeniør Arne Bengtsen, Carbone, ¹⁰/₁₁ — ekspedient Søren Jensen, comm.lager, ¹⁷/₁₁ — ekspedient Hans Aage Poulsen, Repax, ¹/₁₂ — assistent Hilde Laursen, tele, ¹/₁₂ — assistent Preben P. Olsen, spedition, ¹/₁₂ — bedriftssundhedsplejerske M. Bolding, ¹/₁₂ — assistent Mogens Carlsen, Finax, ¹/₁₂ — dekoratør Finn Svendsen, reklame, ¹/₁ — ingeniør R. Dahlgård Laursen, forstærker afd., ¹/₁ — tegner Willy Larsen, neon tegnestue, ¹/₁ — ekspedient Arne Kofod, afd. musik, ¹/₁ — assistent Ane-Marie Larsen, organisationsafd., ¹/₁ — assistent Inge Christensen, afd. musik, ¹/₁ — vikar Ruth Hjerensen, trykkeri, ⁴/₁ — ekspedient Flemming Jensen, comm.lager, ⁷/₁ — tegner Birgit Strandgård Andersen, belysn.afd., ¹⁵/₁ — assistent Lise Larsen, H.B., ¹⁵/₁ — assistent Inger Lisberg, personalekontoret, ¹/₂ — ekspedient Henning Widenborg, comm.lager, ¹/₂.

Omflytninger

Sv. Schnedler Sørensen fra fakt.afd. til priskontr.afd., ¹/₁₀ — Rolf Carlsson fra Repax til rør- og komp., ⁹/₁₀ — Jørgen Knudsen fra afd.musik til reklame, ¹²/₁₀ — André Jensen fra kørselsafd. til pakkeriet, ¹²/₁₀ — Hanne Månsson fra budget afd. til personalekontor, ¹⁴/₁₀ — Preben Palmberg fra spedition til fabrikken, ¹⁵/₁₀ — Jon Nancke fra belysn. afd. til PH. England, ³¹/₁₀ — Jette Olsen, fra concernb. til Finax, ²/₁₁ — Lis Juel fra afd. musik til concernb., ²/₁₁ — L. Skovsgaard fra Finax til afd. musik, ²/₁₁ — Aase Gørsing fra organisationsafd. til Dansk Røntgen-Teknik, ¹/₁.

Fratrædelser

Rita Vahlkvist, reklame, ¹⁴/₁₀ — S. A. Haugaard, Repax, ²³/₁₁ — Ejner Juhl, hulkort, ³⁰/₁₁ — Ole Steen, reklame, ³⁰/₁₁ — S. Olander Sørensen, neon tegnestue, ⁹/₁₂ — Erik Moesgaard, budget afd., ³¹/₁₂ — Benny Nielsen, underhold.gr., ³¹/₁₂ — Karsten Gross, underhold.gr., ³¹/₁₂ — Gitte Nielsen, Finax, ³¹/₁₂ — Lillian Juhl, trykkeri, ³¹/₁₂ — A. Elholm, comm.lager, ³¹/₁₂ — Frank Larsen, comm.lager, ³¹/₁₂ — Kirsten Friedrichsen, H.B., ¹⁵/₁.

FABRIKKEN

Udnævnelser

K. E. Olsen, lab., til mester i Afdeling Produktionsmidler, ¹/₁ — J. Strandby, MV, til undermester, ¹/₁.

Pr. 1. februar overtager afdelingsleder O. Jørgensen ledelsen af lageret efter lagerchef E. Christoffersen, der pensioneres den 1. marts.

Ansættelser

Teknisk assistentelev Finn Kreiser, cirk., ¹/₁ — teknisk assistentelev Janni Nilsson, cirk., ¹/₁ — assistent Henry Møller, cirk., ¹/₁ — assistent John Petersen, FB, ¹/₁.

Omflytning

Jørgen Grøngaard fra Finax til FB, ¹/₁.

Fratrædelser

Per Vedel-Rieper, indkøbsafd., ³¹/₁₂.

Ansættelser

Montrice Mona Jensen, MR, ²/₁₁ — montrice Else Sivartsen, MR, ²/₁₁ — montrice Annelise Frederiksen, MR, ²/₁₁ — montrice Rigmor Jensen, MF, ²/₁₁ — montrice Norli Mikelsen, MF, ²/₁₁ — montrice Annelise Christensen, UA, ²/₁₁ — radiomekaniker Orla Knudsen, MR, ³/₁₁ — montrice Jytte Jensen, UA, ³/₁₁ — montrice Annelise Jensen, UA, ³/₁₁ — montrice Olga Malinowski, MR, ⁴/₁₁ — montrice Conni Broch, MR, ⁵/₁₁ — montrice Inge-Lise Pedersen, MR, ⁶/₁₁ — specialarbejder Michel Andersen, MR, ⁶/₁₁ — montrice Jytte Johannesen, UA, ⁶/₁₁ — montrice Inge Sørensen, MR, ⁹/₁₁ — snedker Bruno Nielsen, MF, ¹⁰/₁₁ — montrice Inger Nielsen, UA, ¹⁰/₁₁ — montrice Nance Pedersen, UA, ¹⁰/₁₁ — montrice Inge Rasmussen, MR, ¹¹/₁₁ — montrice Lillemor Toft, MR, ¹²/₁₁ — montrice Birthe Eriksen, MR, ¹²/₁₁ — montrice Grethe Jørgensen, MR, ¹³/₁₁ — specialarbejder Hans Keller, UA, ¹⁶/₁₁ — montrice Annelise Christoffersen, MR, ¹⁶/₁₁ — specialarbejder Erik Petersen, MR, ¹⁶/₁₁ — montrice Inge Andersen, MR, ¹⁷/₁₁ — montrice Birthe Sørensen, MR, ¹⁹/₁₁ — montrice Helga Groth, UA, ²³/₁₁ — montrice Karen Hansen, MR, ²³/₁₁ — radiomekaniker Vagi Mihaly, MF, ²³/₁₁ — montrice Grethe Christensen, UA, ²⁵/₁₁ — montrice Else Tegneby, UA, ²⁵/₁₁ — montrice Birthe Jensen, MF, ³⁰/₁₁ — montrice Jytte Henriksen, UA, ³⁰/₁₁ — montrice Bente Pedersen, MF, ³⁰/₁₁ — montrice Gerda Petersen, UA, ³⁰/₁₁ — montrice Sigrid Mortensen, UA, ³⁰/₁₁.

Fratrædelser

Emmy Hansen, UA, ⁵/₁₁ — John Meistrup, MR, ¹⁰/₁₁ — Christa Pedersen, lampeafd., ¹⁶/₁₁ — Christel Atzen, UA, ¹⁸/₁₁ — Susanne Froulund, UA, ²⁸/₁₁.

PHILISKOPET

UDGIVES AF PHILIPS %

Redaktion:

Hans-Georg Andersen og Anne-Marie Andreasen

Bladudvalg:

Erik Broe, Jørgen Christensen, B. Henriksen, Anne Marg. Jeppesen, Rud Jeppesen, Svend Toft og V. Simonsen